

der. Man har fra anstaltens side oplyst, at ventetiden skyldes de generelle kapacitetsproblemer i forbindelse med forsøgsordningen.

For så vidt angår den konkrete sag, har anstalten oplyst, at man vurderede, at klienten, blandt andet under hensyn til den relativt lange frihedsstraf, burde vurderes under ophold på afdelingen. Man har endvidere tilkendegivet, at man vurderede recidivrisikoen som værende ringe henset til, at den pådømte kriminalitet lå mere end 3 år tilbage. Endelig lagde man vægt på, at den pågældende ikke tidligere var straffet, og at han var bosat langt fra det lokalsamfund, hvor kriminaliteten var begået.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har over for anstalten tilkendegivet, at ventetiden i den konkrete sag var uacceptabelt lang.

Direktoratet har tilkendegivet, at forsøgsordningens succes i form af et uforudset stort antal personer i behandling har givet anledning til kapacitetsmæssige problemer.

På den baggrund er kriminalforsorgen nu i færd med at undersøge, hvordan kapaciteten på visitationsafdelingen kan udvides. En sådan udvidelse kan imidlertid ikke ske umiddelbart inden for anstaltens nuværende fysiske rammer, idet det ikke vil være forsvarligt at nedlægge eksisterende psykiatriske behandlingspladser.

Der henvises i øvrigt til Justitsministeriets besvarelse af 9. februar 2001 af spørgsmål nr. S 1373 fra samme spørger og Justitsministeriets besvarelse af d.d. af spørgsmål nr. 104 af 30. januar 2001 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del - bilag 448).

Spm. nr. S 1593

Til trafikministeren (9/2 01) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren oplyse om lovgrundlaget for kommunernes ret/hjemmel til at fastsætte regler og afgiftsbetingelser for butiksindehaveres opstilling af reklame- og vareudstillingsarrangementer på udearealer og for restauratørers udeserveringsarealer, herunder oplyse om kommunen kan forlange arealet ryddet hver nat, når der er betalt for arealet, og om opkrævningen af beløbet kan sidestilles med en ren afgift eller med en leje af arealet efter aftale/lejeloven, samt oplyse om der er et maksimum for den årlige stigning i sådanne afgifter?«

Begrundelse

Mange kommuner opkræver afgifter af butiksindehavere for deres opstilling af reklame- og vareudstillingsarrangementer i f.eks. gågader. Restauratører betaler ligeledes for at have udeserveringsarealer.

Spørgeren er interesseret i at få lovgrundlaget for kommunernes ret/hjemmel til at fastsætte sådanne regler og afgiftsbetingelser, om opkrævningen af beløbet kan sidestilles med en ren afgift eller med en leje af arealet efter aftale/lejeloven, samt om der er et maksimum for den årlige stigning i sådanne afgifter.

I de seneste år har der været en tendens til, at kommunerne har forhøjet betalingerne/afgifterne for brugen af udearealer betydeligt og visse prisstigninger er ret ublu.

Der er set stigninger på 400 pct. over en tre års periode. For eksempel er prisen for at have et cykelstativ med reklame steget fra 250 kroner i 1999 til 1.000 kroner i 2001 i Københavns Kommune.

I Århus er restauratørers betaling for at have udeserveringsarealer steget betydeligt og visse steder er prisen 1.500 kr. pr. m² årligt.

Svar (27/2 01)

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Jeg kan oplyse, at efter § 102, stk. 1 i lov om offentlige veje må de offentlige vejes arealer ikke uden vejbestyrelsens tilladelse anvendes til anbringelse af genstande mv. Benyttelse af de offentlige vejarealer til ikke-færdselsmæssige formål, så som udendørs servering, opstilling af reklamer, varer og lignende (særråden), kræver således vejbestyrelsens tilladelse.

Bestemmelsen giver ikke grundejerne noget krav på at få en sådan tilladelse og indeholder ikke en udtrykkelig hjemmel til at opkræve betaling for den ønskede råden.

Det er imidlertid min opfattelse, at opkrævning af en vis betaling for særråden over offentlige vejarealer har hjemmel i vejbestyrelsernes almindelige rådigheds- og dispositionsret over vejarealerne, og denne opfattelse har støtte i en højesteretsdom fra 1934 (U 1934.527) og den forvaltningsretlige litteratur.

I forbindelse med tilladelsen kan vejbestyrelsen stille saglige vilkår. Et sagligt vilkår kan f.eks. være, at arealet skal ryddes om natten.